

Ezechiel 38

Ostateczny konflikt

„Zwróć swoje oblicze ku Gogowi w kraju Magog, głównemu księciu w Mesech i Tubal [...]. Paras, Etiopia i Put jest z nimi [...]. Gomer [...]. Z tobą są Bet-Togarma z najdalszej północy” — Ezech. 38:1-6.

Ezechiel był izraelskim jeńcem w Babilonie, pojmanym podczas wielkiej niewoli pod koniec trzymiesięcznego panowania Jehojachina. Początek proroctwa Ezechiela przypada na piąty rok niewoli (Ezechiela 1:2). Pierwsze siedem rozdziałów Księgi Ezechiela zostało zapisanych w tym samym roku, a rozdział ósmy w roku następnym, szóstym (Ezech. 8:1). Początek zapisu Ezech. 20:1 przypada na siódmy rok niewoli. Te rozdziały, pierwsza połowa Księgi Ezechiela, omawiają krnąbrność Izraela.

Rozdział 24 przenosi nas do dziewiątego roku, kiedy Nabuchodonozor rozpoczął kampanię przeciwko Sedekiaszowi, ostatniemu królowi Judy, ponieważ Sedekiasz nie dotrzymał obietnicy podporządkowania się Babilonowi.

Następnie, rozpoczynając od rozdziału 25, proroctwa Ezechiela skierowane są przeciwko innym narodom, które również zostaną podbite przez Babilon. W wersecie Ezechiela 25:2 wymienieni są **Ammonici**. Natomiast w wersecie Ezech. 26:1, dwa lata później, mowa jest o **Tyrze**, która jest kontynuowana przez trzy kolejne rozdziały, aż do rozdziału 28.

Zapis Ezech. 29:2 rozpoczyna proroctwo skierowane przeciwko **Egiptowi**. Fragment Ezech. 30:4-6 kontynuuje proroctwo o Egipcie, dodając **Etiopię, Putejczyków i Ludyków** (Libian i Lidyjczyków w przekładzie Biblii Brzeskiej) i ponownie precyzuje, że Nabuchodonozor z Babilonu będzie Bożym pośrednikiem w sądzie Egiptu (Ezech. 30:10). Egipt i jego sąsiedzi nadal są tematem rozdziałów 30, 31 i 32. Egipt zostanie zrównany z ziemią, tak jak Asur, Elam, Meszech, Tubal, Edom i Sydon (Ezech. 32:22, 24, 26, 29, 30).

Ponownie Izrael

Następnie Ezechiel ponownie skupia się na Izraelu, co zostało opisane w 33 rozdziale. Izrael jest dalej tematem późniejszych fragmentów, a w 35 rozdziale wspomniana jest także góra Seir. Ten wątek jest powiązany z historią Izraela, gdyż mówi się tam, że góra Seir „wydała synów izraelskich pod miecz w czasie ich

niedoli” (Ezech. 35:5).

Następnie, poczynawszy od 36 rozdziału aż do końca księgi, proroctwa Ezechiela coraz bardziej skupiają się na błogosławieniu Izraela po zakończeniu poprzednich wyroków. „Lecz wy, góry izraelskie, wypuścicie swoje gałązki i przyniesiecie owoc swojemu ludowi izraelskiemu, gdy wkrótce powróci. Bo oto idę do was i zwracam się do was, będziecie uprawiane i obsiewane. I pomnożę na was ludzi, cały dom Izraela; miasta będą zamieszkałe, a ruiny odbudowane [...]. I poznacie, że Ja jestem Pan” – Ezech. 36:8-11.

Błogosławieństwo to zostało udzielone Izraelowi po niewoli babilońskiej, gdy król Persji Cyrus uwolnił Izraelitów, aby mogli powrócić do swojej ziemi. Jednak w szerszej perspektywie, błogosławieństwa zawarte w tych proroctwach mają jeszcze głębsze zastosowanie w kontekście powrotu Izraela z rzymskiej diaspory. Żyjemy obecnie w czasach, gdy dokonuje się pełniejsze i wspańsze przywrócenie Izraela.

Ezechiel 37

Ezechiel 37 to słynny rozdział opowiadający o przywróceniu Izraela, który wspaniale spełnił się w czasach współczesnych. Rozrzucone kości, których „było [...] bardzo dużo w tej dolinie i były zupełnie wyschłe”, reprezentują rozpad Izraela jako zjednoczonego państwa przez tak długi czas.

Potem następują cztery etapy odbudowy Izraela: kości ponownie się łączą, ścięgnię pojawiają się na kościach, mięśnie je pokrywają, a na końcu pojawia się skóra, aby zakończyć odbudowę ciała. Jednakże pozostaje jedna rzecz – brak życia, brak tchnienia wiary. Będzie ono wynikiem działania czterech wiatrów.

„A gdy prorokowałem, usłyszałem dźwięk grzechotania. To kości łączyły się jedna z drugą. Spojrzałem, a one już miały ścięgnię i obrośły je mięśnie, po wierzchu zaś pokryła je skóra. Ale nie było w nich ducha! [...] Tak mówi Wszechmocny PAN: Przybądź, Duchu, z czterech stron świata! Tchnij na tych zabitych! Niech ożyją!” – Ezech. 37:7-9 (EIB).

Zwróćmy uwagę na cztery kroki opisane w tej wizji uzdrowienia – kości, ścięgnię, mięśnie, ciało.

Od 1878 roku, kiedy Izrael rozpoczął ponowne zasiedlanie Ziemi Obiecanej, ich odrodzenie jako narodu nazwały cztery fale aktywności.

1. Kongres Narodów w Berlinie w **1878** roku zrównał obywateli Imperium Osmańskiego

wobec prawa, co dało Żydom możliwość zakupu ziemi i osiedlenia się na niej.

2. Pierwszy Kongres Syjonistyczny został zwołany pod przewodnictwem Teodora Herzla w **1897**
3. Deklaracja Balfoura z **1917** roku potwierdziła, że Anglia, która niedawno przejęła kontrolę nad Izraelem od Osmanów, zamierza uczynić z tej ziemi narodową ojczyznę dla narodu żydowskiego.
4. Narodowa niepodległość Izraela została ogłoszona w maju **1948**

Tchnienie żywej wiary nadal pozostaje nieobecne, jednakże wydaje się, że struktura wiary w Izraelu ulega poprawie. Wczesne rządy były głównie polityczne, a nie religijne, chociaż Dawid Ben Gurion wyraźnie uważał się za osobę wierzącą w Boga. Obecnie skład rządu stopniowo ewoluuje w kierunku większej liczby przywódców, którzy publicznie wyznają wiarę w Boga. W kontekście narodowym oczekujemy prawdziwego odrodzenia wiary, kiedy Izrael zbiorowo spojrzy na „tego, którego przebili” i w pełni zaakceptuje Mesjasza (Zach. 12:10, EIB).

„Cztery wiatry” z Objawienia 7:1-3 są powstrzymywane, dopóki święci nie zostaną zapieczętowani na czołach. Interpretacja tego fragmentu bywa różna. Naszym zdaniem odnosi się to do czasu, w którym święci zostaną skompletowani i, podobnie jak Elias, przygotowani do zabrania do chwały podczas symbolicznego wichru ucisku kończącego Żniwo. Warto jednak zauważyć, że w odniesieniu do Izraela istnieją cztery narodowe wichry wojenne w latach 1948, 1967, 1973 oraz w czasie opisanym w 38 rozdziale Ezechiela, których kulminacją jest przywrócenie pełnej wiary.

Cztery wojny Asyrii

W poprzednim artykule wspomniano o wybawieniu Izraela spod panowania asyryjskiego króla Sennacheryba za czasów Hiskiasza, jako symbolu ostatecznego wybawienia Izraela, które jeszcze nie nadeszło. Interesujący jest fakt, że Pismo Święte odnosi się do czterech królów Asyrii, którzy prowadzili konflikty przeciwko Izraelowi, z których czwartym i ostatnim był Sennacheryb. Tymi czterema królami byli Tiglatpileser, Salmanassar, Sargon i Sennacheryb.

Działania tych czterech królów skierowane przeciwko Izraelowi zostały opisane przez proroka Joela jako cztery fale inwazji szkodników, które nękają Izrael. „Co zostało po gąsienicy, pożarła szarańcza, a co zostało po szarańczy, pożarł konik polny, co zaś zostało po koniku polnym, pożarła larwa” – Joel 1:4. Ten sam obraz został powtórzony w Joel 2:25: „I wynagrodzę wam szkody lat, których plony pożarła szarańcza, konik polny, larwa i gąsienica, moje wielkie wojsko, które na was wyprawiałem”. Ostatnią falę reprezentował **Sennacheryb**, od

którego Bóg wybawił Izrael poprzez cudowne wybawienie, w którym Izrael nie musiał walczyć.

Ezechiel 38

Ostateczna inwazja na Izrael, z której Bóg ich wybawia, wydaje się mieć miejsce pod koniec Żniwa i na początku Królestwa.

„Synu człowieczy, zwróć swoje oblicze ku **Gogowi** w kraju Magog, głównemu księciu w Mesech i Tubal, prorokuj przeciwko niemu i mów: Tak mówi Wszechmocny Pan: Oto Ja wystąpię przeciwko tobie, główny książę w Mesech i Tubal, zawrócę cię i włożę haki w twoje szczęki; i wyprowadzę ciebie i całe twoje wojsko, konie i jeźdźców, wszystkich wspaniale odzianych, wielki zastęp, z tarczą i puklerzem – wszystkich uzbrojonych w miecze. **Paras, Etiopia** i **Put** jest z nimi, wszyscy z tarczami i w hełmach. **Gomer** i wszystkie jego hufce. Z tobą są **Bet-Togarma** z najdalszej północy, wszystkie jego hufce i liczne ludy” – Ezech. 38:2-6.

Pogrube imiona oznaczają **sześciu** wrogów Izraela, co jest odpowiednią liczbą do opisu złego czynu przeciwnika. Gog jest powszechnie utożsamiany z Rosją, która, jak mówi werset 15, przybywa „ze swojego miejsca pobytu, z najdalszej północy, a wraz z tobą liczne ludy [...], liczne wojsko”.

Być może Meszech jest powiązany z Moskwą, a Tubal z rzeką Tobolsk. Jest to interpretacja. Jeśli to połączenie jest prawdziwe, to przemawiałoby za połączeniem Goga z Rosją.

Persja to współczesny Iran. Hebrajskie słowo oznaczające Etiopię to Kusz, które prawdopodobnie odnosi się do **Jemenu**, gdzie rebelianci Huti, skonfederowani z Iranem, są nawet dzisiaj zaangażowani w działania wojenne przeciwko Izraelowi. **Libia**, po upadku Kaddafiego, znajduje się w rozsypce i jest rządzona przez siły islamskie, które nie są przyjazne Izraelowi. Gomer może być powiązany z **Niemcami**, które są de facto przywódcą Europy Zachodniej. Ten związek wydaje się prawdopodobny, ponieważ stare chrześcijaństwo jest włączone w koalicję smoka (politycznego), bestii (papiestwa) i fałszywego proroka (również religijnego), którzy „idą do królów całego świata, aby ich zgromadzić na wojnę w ów wielki dzień Boga Wszechmogącego [...] na miejscu, które [...] nazywa się Armagedon” – Obj. 16:13-16.

Ponadto werset Obj. 14:20 wspomina o tłoczni winnej, w której „grona winne na ziemi”, czyli chrześcijaństwo, zostanie pokonane „poza miastem”. W jaki sposób chrześcijaństwo może zostać zdeptane poza jego obrębem? Być może poprzez zgromadzenie się w Izraelu w jego ostatnim konflikcie. Jest to zgodne ze wzmianką w Księdze Joela 3:2,11-16, gdzie narody zbierają się w „dolinie Jozafata”, co przypomina nam o

Izraelu. To właśnie tam, gdzie „pełna jest prasa; pełne są kadzie”, znajduje się tłocznia.

Jeśli Europa Zachodnia rzeczywiście zaangażuje się w tę koalicję, jak się wydaje, to jej rozwój będzie wymagał pewnego czasu. Obecnie Niemcy znajdują się w konflikcie z Rosją w kontekście Ukrainy, a rozwiązanie tej sytuacji będzie wymagało czasu.

Togarma często jest utożsamiany z **Turcją**. Jest to prawdopodobne, ponieważ w ostatnich dziesięcioleciach Turcja stała się mniej przyjazna wobec Izraela i jest powiązana z Niemcami poprzez NATO. Ostatnio pojawiły się sugestie, że Togarma może mieć związek z Chinami, jednak wydaje się to mniej prawdopodobne. Jeśli jednak właśnie to połączenie zostało zamierzone, wzmocniłoby to siłę koalicji przeciwko Izraelowi.

Druga strona

Werset Ezechiela 38:13 opisuje inną koalicję, która nie jest korzystna dla atakujących. „Seba i Deban i ich kupcy, Tarsysz i wszyscy jego handlarze powiedzą do ciebie: Czy przybyłeś, aby brać łupy i grabić? Czy zebrałeś swoje zastępy, aby unosić srebro i złoto, zabierać bydło i mienie, zdobyć wielki łup?”

Nic nie wskazuje na to, że te narody interweniują, poza wyrażeniem sprzeciwu. Nasza sugestia: Seba i Dedan mają związek z **Arabią Saudyjską**, która nie sympatyzuje z Iranem – jedno sunnickie, drugie szyickie. Tarsysz być może odnosi się do **Anglii**, jako starego „brytyjskiego lwa”. Jeśli tak, to „młodymi lwami”, jej potomstwem, mogą być Kanada, USA i Australia. Jeśli to prawda, zauważamy, że Anglia opuściła Unię Europejską w wyniku głosowania w sprawie Brexitu w 2016 roku i formalnie wystąpiła z niej w 2020 roku. Pozostaje nam obserwować, co przyniosą kolejne lata.